

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Et retribuet mihi dominus secundu[m] iustitiam meam. Et secundu[m]
puritate[m] manuu[m] mearu[m] retribuet mihi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

bar penitus derelicta, & illi superiores, me dereliquit, sed protexit me. In quibus iterum fides commendatur nobis, esse rerum non apparentium, sed oportere nos credere tunc esse, praesente domino, fortissimos, quando sumus omnibus infirmiores, sicut Paulus dicit. Cum infirmior, tunc fortior sum. Et Iohel. ij. Infirmus dicat, quoniam fortis sum. Non enim hoc prudentia carnis capit.

Et eduxit me in latitudinem,

Saluum me fecit, quoniam uoluit me.

De angustia afflictionis educet in latitudinem consolationis. Sic Paulus. Cor. j. Benedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra &c. Latitudo enim & angustia, allegorice, consolationem & tribulationem significant psal. iij. In tribulatione dilatasti mihi. Tristitia si quidem contrahit, gaudium dilatat cor & frontem. Prouer. xv. Cor gaudens exhilarat faciem, in merore animi desiccatur spiritus. Et. xvij. Animus gaudens atque floridus facit, spiritus tristis exsiccat ossa. Et secuta mens quasi iuge conuulsi.

Latitudo, angustia.

Saluum me fecit, Melius Hieronymus. liberabit me. Item, quoniam uoluit me Hieronymus, quia placuit ei. Est autem sensus: Voluntas & beneplacitum suum in me fuit, sicut de Christo dicitur Matth. vj. Hic est filius meus dilectus in quo mihi conplacuit. Et Luca. ij. Et in terra pax hominibus bonae uoluntatis, id est, beneplaciti. Est autem purissima confessio, fidentissimaque gratitudo in eo uerbo, fecit mihi haec dominus, non quia digna, aut ullis operibus merita sui, sed gratuita sua misericordia, quia sic placitum fuit ante eum, ut humilia respiceret & liberaret, ut non gloriaretur coram eo omnis caro, sed qui gloriatur in domino gloriatur, quia non currentibus nobis, sed complacente & miserente illo, salui erimus.

Confessio purissima.

Et retribuet mihi dominus secundum iustitiam meam.

Et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Oportuit & hoc uerbum, retribuet, in praeterito, similiter ceteris, aut cetera quoque in futuro, reddi, ne intelligentia & ordo confundere. Hic enim sese Ecclesia comparat impiis synagoga, cuius comparatione digna fuit, liberari & educi in latitudinem, & si in conspectu dei non haberet, in quo gloriaretur, nisi gratuita beneplacitum dei. Quo affectu, uidimus & psal. vij. & xvj. peti iudicium a deo super iustitiam. Et si enim nos non nisi accusatione nostri, coram deo iustificamur, tamen impij multis modis nobis iniuriam faciunt, praesertim in uerbo dei. Hoc est, quod hic allegat iustitiam suam, propter quam sibi retributa gloriae liberationem ab inimicis. Aliud est enim iudicium inter deum & nos, aliud inter nos & impios aduersarios, de qua re, inter Iob & amicos suos grandis disputatio est, uolentibus illis, hominem posse eo peruenire, ut & iustus coram deo sit, si coram hominibus nullo sit peccato pollutus, ille contra, iustitiam coram hominibus arrogat, sed coram deo peccatorem sese confitetur, cui omnes peccant & egent gloria dei.

Iob & amici disputant.

Retributio merita quid sunt.

Diximus psal. xij. retributionem in scripturis magis sonare, mutationem passionis quam dignitatem meriti: Nihil enim sunt merita nostra apud deum, sed ipse gratuita misericordia, dum reddit, mutat nostram tristitiam in gaudium, angustiam in latitudinem, sicut dicit Isaias. lxxj. Ut darem eis coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis, pro spiritu meroris. Caueamus ergo, iustitiam meam & puritatem seu innocentiam manuum mearum, ab Ecclesia iactatas intelligere, coram deo, sed impij, in Ecclesiam peccata sua confidentem,

rectorem, qui sunt, qua iustitia meretur recipere contraria q̄ ab impijs patif,
 & impiorum contraria q̄ sperant, Sic Deutro. ix. prohibet dicens: Ne dicas in cor-
 de meo, quoniam deleuerit me dominus, ut terram hanc possiderem, cum propter impi-
 tatem istas iste deleat sint nationes: Neq̄ enim propter iustitias tuas & equi-
 tatem cordis tui, ingredieris, ut possideas terras eorum, sed quia illæ impiæ ege-
 runt, introeunte te, deleatæ sunt, ut compleret uerbum suum dominus, quod
 sibi iuramento pollicitus est, patribus tuis Abraham, Isaac & Iacob: Scito er-
 go, q̄ non propter iustitias tuas dominus deus tuus dedit tibi terram hanc
 optimam in possessione. Gloriarî ergo aduersus impios, de iusta causa possu-
 mus & debemus, sed corâ deo subdi & taceri ei q̄ soli gloriâ tribuere oportet.
 Ab hoc autem, iustitiam meam, pertinere ad patientiâ, puritatem manuum
 ad innocentiam, hoc est, quod iniq̄ est laesa, mala ferens propter iustam cau-
 sam, & nulli malum reddens aut faciens, propter iniuriâ, hoc ipso scilicet me-
 rita educti in latitudinem, quia placitum est domino, pro sua gratuita miseri-
 cordia, in talibus hominibus.

Quæ gloria
 andum.

Quia custodiui uias domini
 Nec impie gessi a deo meo.

Peritat in comparatione sui ad synagogam, ut probabunt sequentia. Iusti
 enim & si in carne sua peccatum habent, & corpus eorum propter peccatū sit
 mortuum, Spiritus tamen uiuit propter iustificationē, ut Apostolus Ro. viij.
 dicit. Contra, impij, in carne sua iustitiam suam ostentant, in spiritu tamen eo-
 rum est dolus, propter impietatem. Ita iusti foris agunt ut peccatores, intus ue-
 ro sunt iusti, impij autem foris sunt iusti, intus peccatores. At nulla cōparatio
 spiritus (quæ est impietas) ad peccatum carnis (quæ est rebellis concupiscen-
 tia) ita nulla est comparatio iustitiæ carnis (quæ est operatio legis) ad iustitiam
 spiritus (quæ est fides in Christo.)

Impij & iu-
 sti intus &
 foris.

Hoc est, quod hic dicit, se custodire uias domini, Quo autem modo custo-
 diuntur: In spiritu, non in carne, fide, non operibus, gratia, nō libero arbitrio.
 Ideo adiungit, Nec impie gessi a deo meo, id est, hæc est custodia uiarum domi-
 ni, non esse impium in deū. Impietas autem (ut sæpe dixi) incredulitas est, quæ
 per sua opera nititur iustificari, quæ ubi fuerit, nulla est custodia uiarum domi-
 ni. Hebraus simplici dictione, רשעה Rasachi dicit, id est, si liceret dicere, Im-
 pius fui a deo meo. Impietas autē est discessio & declinatio a deo, Si-
 cut psal. xij. uidimus. Et Hiere. xvij. Maledictus uir qui confidit in hominē,
 & recedit cor eius a deo, Ideo hebraico idiotismo dicit, nec impius fui a deo
 meo, non recessi a deo meo per impietatem.

Cum ergo tam magnum sit peccatum impietatis collatum reliqujs concu-
 piscentiæ in carne priorū, recte gloriatur Ecclesia, se non transgressam uias do-
 mini, nec impiam fuisse in eum, sicut sunt aduersarij eius, qui tamen propter
 iustitiam & zelum dei, in eam ferociunt.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo,

Et iustitias eius non repuli a me.

Sugillat im